

УДК 351

К. В. Бабенко,
аспірант кафедри права і законотворчого процесу,
Національна академія державного управління при Президентові України

ЕКОНОМІЧНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНСТИТУТУ АРБІТРАЖНИХ КЕРУЮЧИХ

K. Babenko,
postgraduate student of law and law-making process,
National Academy of Public Administration, Office of the President of Ukraine

ECONOMIC REGULATION OF ARBITRATION MANAGERS' INSTITUTE

Стаття присвячена розгляду економічного регулювання інституту арбітражних керуючих, а саме грошовій винагороді та системі виплат арбітражних керуючих.

The article is devoted to the economic regulation of the institute of arbitration managers, in the case of arbitration managers' fee and remuneration system.

Ключові слова: грошова винагорода арбітражних керуючих, система виплат арбітражних керуючих, економічне регулювання інституту арбітражних керуючих.

Key words: arbitration managers' fee, arbitration managers' remuneration system, economic regulation of arbitration managers' institute.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ

Відновлення стану окремих суб'єктів господарювання за допомогою кваліфікованих дій арбітражних керуючих (далі — а.к.) є метою здійснення соціально орієнтованого економічного розвитку і формування державної політики України щодо інститутів банкрутства та а.к. Розгляд економічного регулювання інституту а.к. пов'язаний з важливими на сучасному етапі розвитку суспільства практичними завданнями опрацювання арбітражними керуючими та всіма відповідними державними органами впровадження в дію Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (далі — ЗУ "Про відновлення боржника") в новій редакції, що діє з 2013 р. [1].

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми щодо теоретичних питань державного регулювання економіки виявив праці таких науковців, як В. Авер'янов, О. Амосов, Г. Астапова, В. Бакуменко, В. Бодров, З. Варналій, В. Воротін, В. Дорофієнко, В. Геєць, Г. Губерна, Т. Дудін, Г. Козаченко, В. Князев, В. Малиновський, О. Мордвінов, А. Мерзляк, Т. Мотренко, Е. Панченко, О. Поважний, Б. Поляков, Я.Радиш, В.Рижих, Є. Тонков, Ю.Тихомиров, О. Федорчак, В. Шамрай, В. Юрчишин та ін.

Проблеми регулювання інституту банкрутства вивчали такі вчені, як О. Бірюков, А. Вікулін, В. Джунь, Д. Ляпін, В. Мамутов, Г. Папе, О. Сушинський, Г. Тосунян, Л. Фединяк, О. Чувпило та ін. Дослідженням інституту банкрутства в системі державного регулювання ринкової економіки займався Крикун В.Б. Правовий статус а.к. вивчала Рябцева Я.Г.

Проте не вирішеною раніше частиною загальної проблеми залишається економічне регулювання інституту а.к., чому і присвячується означена стаття.

МЕТА СТАТТІ

Отже, ціллю статті є з'ясування питання, яким чином здійснюється державне економічне регулювання діяльності арбітражних керуючих в Україні.

Для реалізації цієї мети слід вирішити такі завдання:

- визначити економічні методи державного регулювання діяльності а.к.;
- визначити основні державні органи, які здійснюють економічне регулювання діяльності а.к.;
- визначити критерії економічної ефективності діяльності а.к.;
- визначити модель реалізації механізму винагороди та відшкодування витрат арбітражного керуючого в системі державного управління в Україні;
- вивчити оплату послуг а.к.

Під економічним регулюванням діяльності а.к. розуміється вплив суб'єктів державного регулювання на діяльність а.к. економічними способами впливу (методами), які шляхом створення певних економічних умов забезпечують спонукання а.к. до здійснення своєї діяльності по відновленню платоспроможності боржника або проведення його банкрутства у найефективніший спосіб для реалізації функцій держави у сфері банкрутства.

Цей вплив застосовується у сфері суспільного виробництва і має вартісний характер та цінову визначеність. Так, всі активи та пасиви боржника у балансі мають свою вартісну визначеність. При продажу основних засобів, який провадиться а.к., визначається ціна.

Методами економічного регулювання діяльності а.к. є: встановлення в законодавстві основних меж винагороди та відшкодування витрат а.к., оподаткування діяльності а.к.; отримання оплати за свідоцтво а.к., встановлення в законодавстві вимог щодо страхування діяльності а.к., сплати внесків в незалежну професійну організацію, оплати навчання та підвищення кваліфікації а.к., відрахування з оплати а.к. сум на покриття збитків від діяльності а.к.; звітування а.к. про нарахування та виплату грошової винагороди.

Основними органами держави, які здійснюють економічне регулювання діяльності а.к. є:

— Верховна Рада України (приймає закони, відповідно до яких визначається статус а.к., порядок його діяльності та оплати тощо);

— Міністерство фінансів України (наприклад, Порядок обліку платників податків і зборів, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 [2], дія якого розповсюджується на певні аспекти оподаткування а.к.);

— державний орган з питань банкрутства (організація системи підготовки, видача свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого, здійснення контролю за діяльністю призначених господарським судом арбітражних керуючих, підготовку та затвердження типових документів щодо проведення процедур банкрутства [3]; приймає рішення про позбавлення права а.к. на здійснення діяльності та вносить до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України запис про припинення повноважень а.к.);

— Національний банк України. А.к. відкривають поточні та вкладні депозитні рахунки для проведення операцій, пов'язаних зі здійсненням їх професійної діяльності у порядку, встановленому главами 3 та 9 відповідної Інструкції Нацбанку [4] для фізичних осіб — підприємців, а для власних потреб — у порядку, визначеному главами 6 та 10 Інструкції для фізичних осіб. Одночасно зауважимо, що згідно з пунктом 69.7 статті 69 Податкового кодексу України (далі — ПКУ) [5] на осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, покладено обов'язок повідомляти про свій статус банки, в яких такі особи відкривають рахунки [6];

— податкові органи (взяття на облік а.к. як платника податків та видача Довідки про взяття на облік за формою №4-ОПП згідно вимог пункту 178.1 ПКУ; перевірка правильності нарахування а.к. оподаткування свого доходу. Так, оподатковуваним доходом вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними

для провадження певного виду незалежної професійної діяльності. У разі неотримання довідки про взяття на облік а.к., об'єктом оподаткування є доходи, отримані від такої діяльності без урахування витрат. А.к. подають податкову декларацію за результатами звітного року; а.к. сплачує 17 % до частини середньомісячного річного оподаткованого доходу, що перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року відповідно до ст. 167 ПКУ);

— центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики (А.к. зобов'язані вести облік доходів і витрат від своєї діяльності згідно вимог п. 178.6 ПКУ. Форма такого обліку та порядок його ведення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики).

Найбільш важливі повноваження з державного регулювання інституту а.к. є державний орган з питань банкрутства, до функцій якого відноситься здійснення контролю за діяльністю а.к. та прийняття рішень про позбавлення а.к. права на здійснення відповідної діяльності. Для підвищення дієвості такого контролю, як критерій економічної ефективності арбітражного управління колектив російських авторів пропонує прийняти чисті дисконтовані надходження, які отримані в результаті фінансового оздоровлення підприємства за формулою:

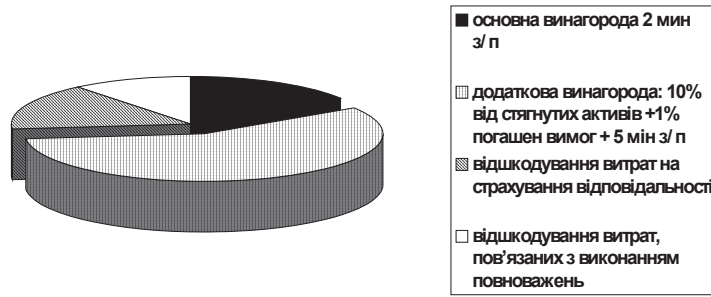
$$\text{ЧДН} = \sum_{t=1}^t \text{Э}_t K_t t,$$

де ЧДН — чисті дисконтовані надходження;

Э_t — ефект (прибуток) грошового потоку на t -м кроку;

K_t — коефіцієнт дисконтування (приведення річного ефекту від застосування арбітражного управління до поточної вартості), що визначається за таблицею складних процентів виходячи з норми дисконту. Для досягнення високої результативності в процесі застосування арбітражного керування необхідно, щоб чисті дисконтовані надходження були позитивними [7, с. 136—137]. Проте, ця формула здається дуже складною для практичного застосування. Крім того, автори не пропонують таблицю складних процентів виходячи з норми дисконту, за якою і розраховуються коефіцієнт дисконтування.

Вважається, необхідно застосовувати інші критерії економічної ефективності арбітражного управління. Науковці пропонують застосовувати індекси прибутковості витрат, що є відношенням суми грошового притоку до суми грошового витoku. Іншим показником результативності арбітражного управління, наприклад, у регіоні, може бути показник реалізованих арбітражних справ. Він характеризується відношенням закінчених арбітражних справ у даний період (місяць, квартал, рік) до кількості всіх арбітражних справ, що знаходяться у виробництві в той же період. Виражений в процентах цей показник буде характеризувати динаміку арбітражного процесу в регіоні [7, с. 137]. Ці підходи оцінки діяльності а.к. більш зрозумілі та зручні в застосуванні державними службовцями для розуміння якості ефективності управління, проведеного а.к. та подальшого планування, розробки цілей, проведення контролю.

Рис. 1. Надходження арбітражного керуючого (розмірів виплат), що пропонується автором

У результаті аналізу української практики та її співставлення зі світовим досвідом, проведеного Центром комерційного права, проблема удосконалення системи оплати послуг арбітражних керуючих поділена на дві групи питань:

- перша група питань має інституційний характер;
- друга група питань має суто технологічний характер.

Інституційні питання виникають, виходячи із моделі арбітражного керуючого, яка обрана для України і зафіксована в Законі "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", а також оцінок можливості використання різних механізмів регулювання оплати їхніх послуг. Технологічні питання полягають у визначенні конкретного механізму (набору інструментів), який рекомендується використовувати для організації оплати послуг арбітражних керуючих з урахуванням особливостей України [8, с. 4].

Так, стаття 115 Закону України ЗУ "Про відновлення боржника" присвячена винагороді та відшкодуванню витрат арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора). Грошова винагорода а.к. за виконання повноважень керуючого санацією, ліквідатора складається з основної та додаткової грошових винагород.

Сума авансового платежу вноситься на депозитний рахунок нотаріуса та виплачується арбітражному керуючому (розпоряднику майна) за кожний місяць виконання ним повноважень розпорядника майна.

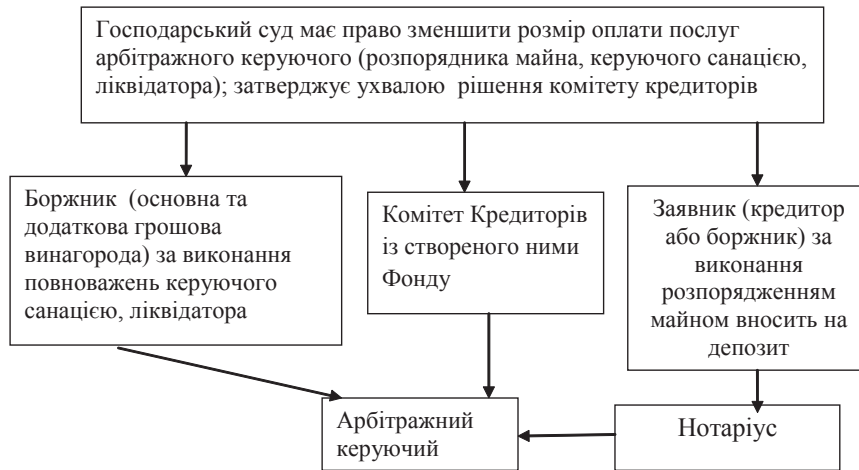
Центр комерційного права вважає, що базовим напрямком реформування системи винагороди а.к. в Україні повинно стати збільшення розміру оплати їхніх послуг до, так званого, "справедливого" рівня [8, с. 14].

Проте, збільшення грошової допомоги а.к. матиме негативний вплив на ефективність процедури вирішення проблем неплатоспроможності підприємств, оскільки призведе до збільшення коштів, які легально будуть спрямовуватися на обслуговування процесу повернення боргів: сплата грошової винагороди та відшкодування витрат а.к. здійснюються за рахунок наявних у боржника коштів, одержаних у результаті господарської діяльності боржника, або коштів, одержаних від продажу майна (майнових прав) боржника.

Деякі юристи висловлюють точку зору щодо непотрібності існування можливості відшкодування витрат арбітражного керуючого, оскільки, на їх думку, це призводить до необдуманого витрачання ними коштів боржника [9, с. 84; 10, с. 172]. Проти цієї думки виступає Рябцева Я.Г., з якою можна погодитись, оскільки враховуючи, що розмір відшкодування витрат арбітражного керуючого встановлюється уже на першому засіданні комітету кредиторів, то і арбітражний керуючий заздалегідь знає рамки, у яких його майбутні витрати, пов'язані із виконанням обов'язків у конкретній процедурі банкрутства, будуть відшкодовані [11, с. 120].

Таблиця 1. Види виплати а.к. за рахунок боржника та запропоновані автором зміни

Види виплат а.к. за рахунок боржника	Пункт статті 115 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»	Пропонуються внести зміни
Основна грошова винагорода	Пункт 2 (розпорядник майна)	у розмірі двох мінімальних заробітних плат
	Пункт 3 (санація, ліквідатор)	у розмірі двох мінімальних заробітних плат
Додаткова грошова винагорода	Пункт 3 (санація)	5% від обсягу стягнутих на користь боржника активів, які на день порушення провадження у справі про банкрутство перебували у третіх осіб + 3% від обсягу погашених вимог конкурсних кредиторів.
		Не передбачена
витрати на страхування відповідальності	Пункт 4	Частину 3 пункту 3 доповнити словами: «У випадку, коли відсутня додаткова грошова винагорода дозволяється за рахунок наявних у боржника коштів покривати витрати на страхування відповідальності а.к.»
витрати а.к., пов'язані з виконанням ним повноважень	Пункт 4	Зміни не вносити (відшкодовуються в порядку, передбаченому цим Законом)

Рис. 2. Модель реалізації механізму винагороди та відшкодування витрат арбітражного керуючого в системі державного управління України

Тому пропонується дещо зменшити установлений законодавством розмір оплати а.к. та внести відповідні зміни в українське законодавство (табл. 1).

Підсумовуючи, можна відзначити, що у запропонованій порівняно з існуючою в чинному законодавстві системою виплат а.к.:

- зменшується навантаження на виплату основної грошової винагороди (з двох середньомісячних заробітних плат керівника боржника на дві мінімальні заробітні плати за кожний місяць виконання повноважень);
- збільшується додаткова грошова винагорода (з 5% до 10% від обсягу стягнутих на користь боржника активів);
- надається можливість покривати за рахунок наявних у боржника коштів витрати на страхування відповідальності а.к., у тому випадку коли відсутня додаткова грошова винагорода;
- виплачується одноразово 5 мінімальних заробітних плат за виведення з банкрутства боржника (відновлення платоспроможності) (рис. 1).

Особливої уваги заслуговує постулат, що господарський суд має право зменшити розмір оплати послуг а.к., у разі якщо середньомісячна заробітна плата керівника боржника є надмірно високою порівняно з мінімальним розміром заробітної плати. Вважається досить розумним запровадження такого принципу, оскільки для малих підприємств це дасть змогу зекономити кошти. Проте, закон не передбачає можливість оскарження такого рішення суду.

Таким чином, статус суду в рамках процесу відновлення платоспроможності боржника характеризується наступними специфічними рисами:

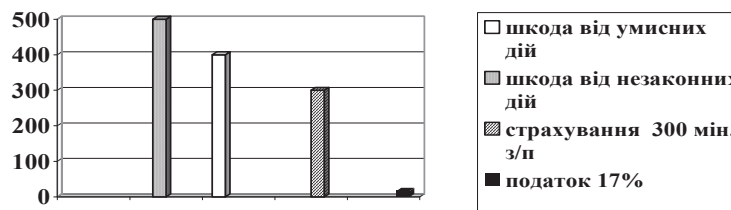
- направленість на максимальне закріплення його повноважень;

— відсутність делегування своїх повноважень (не має право доручати помічникам судді приймати та підписувати будь-які рішення);

— диференціація повноважень по строку ліквідації (регуляція тривалості процесу примусової ліквідації), організаційно-розпорядчі (встановлення реєстру вимог кредиторів), поточний контроль за господарською діяльністю боржника та а.к. (рис. 2).

Відповідно пункту 7 статті 115 ЗУ "Про відновлення боржника" розпорядник майна звітує про нарахування та виплату грошової винагороди а.к., здійснення та відшкодування його витрат на першому засіданні комітету кредиторів, а також за результатами процедури розпорядження майном боржника. Звіт арбітражного керуючого про нарахування і виплату грошової винагороди, здійснення та відшкодування витрат доводиться кредиторам до відома та повинен бути схвалений або погоджений комітетом кредиторів.

Як зауважує Рябцева Я.Г., сьогодні досить поширеною є практика невизначення комітетом кредиторів та відповідно незатвердження господарськими судами певного встановленого розміру оплати послуг арбітражного керуючого. Що призводить до залежності арбітражного керуючого від кредиторів, які входять до комітету кредиторів і відповідно впливає на загальну направленість процедур банкрутства (тобто змінюється курс з відновлення платоспроможності боржника до якомога повнішого задоволення інтересів кредиторів (інших заінтересованих осіб), що оплачують працю арбітражного керуючого). Така ж ситуація складається у разі, коли оплату послуг арбітражного керуючого здійснює сам боржник або власники боржника [11, с. 119].

Рис. 3. Витрати а.к. (страхування, відшкодування шкоди, податок)

Поляков Б.М. висловлюється щодо необхідності затвердження розміру оплати послуг арбітражного керуючого лише господарським судом без будь-яких погоджень ні з кредиторами, ні з боржником [10, с. 172]. Рябцева Я.Г. не погоджується з цим, враховуючи тривалість процедур, а також неможливість точного прогнозування джерел оплати послуг арбітражного керуючого по закінченню провадження у справі про банкрутство, такий порядок не є доцільним [11, с. 118]. Проте, такий порядок оплати послуг а.к. не тільки дозволяв би забезпечувати певний рівень незалежності а.к. в процедурах банкрутства, а і виключав би можливість зловживанням своїм правами комітету кредиторів, які з метою уникнення сплати грошової винагороди відмовляються погодити звіт а.к.

У Німеччині в §§63—64 Положення про неспроможність (Закону про регулювання порядку судочинства по справам про неспроможність від 05.10.1994 р, яке введено в дію 01.01.1999 року) винагороду конкурсного керуючого та витрати встановлює суд у справах про неплатоспроможність. Ставка винагороди визначається вартістю конкурсної маси на момент завершення судочинства. Ставка винагороди визначається залежно від обсягу та ступеня складності роботи керуючого. Гонорари конкурсного керуючого в Німеччині визначається приписами Положення про винагороду Федерального міністерства юстиції від 19 серпня 1998 р.: звичайна ставка 40% з перших 50 тис. DM, 25% — з суми, що їх перевищує до 100 тис. DM, 7% — з суми, що їх перевищує до 500 тис. DM, 3% — з суми, що їх перевищує до 1 млн DM, 1% — з суми, що їх перевищує до 100 млн DM, 0,5% — з усієї наступної суми. Крім винагороди, конкурсний керуючий може витребувати також уплати податку на додану вартість, нараховану на його винагороду, а також відшкодування своїх витрат (наприклад, пов'язаних із залученням помічників, укладенням договору страхування) [12, с. 59].

Крім того, в Німеччині, згідно з §58 Положення про неспроможність у випадку невиконання конкурсним керуючим своїх обов'язків, суд після попередження може накласти на нього грошовий штраф. Розмір окремого штрафу не перевищує суму 50 тис. DM. Керуючий може оскаржити ухвалу суду про грошовий штраф [12, с. 183—185] (рис. 3).

Особливої уваги з точки зору державного регулювання заслуговує той факт, що в Німеччині такий державний орган, як Федеральне міністерство юстиції може видавати постанови, які регулюють порядок винагороди конкурсних керуючих та понесених ними витрат (§65 Положення про неспроможність).

До витрат а.к. слід віднести відшкодування шкоди, страхування ризиків (статті 110—111 Закону України), оподаткування.

Страхування відповідальності відшкодовуються за рахунок оплати послуг арбітражного управляючого. У той час як транспортні витрати, зв'язок, канцелярські витрати, витрати на реалізацію процесу (судові витрати, банківські послуги, державна реєстрація та ін.), а також витрати на залучення додаткових спеціалістів (аудиторів, бухгалтерів, спеціалістів із оцінки тощо) мають відшкодовуватися окремо. На мою думку, слід надати можливість покривати за рахунок наявних у бор-

жника коштів витрати на страхування відповідальності а.к., у тому випадку коли відсутня додаткова грошова винагорода.

Оподаткування діяльності а.к. в Україні на сучасному етапі викликає багато запитань, оскільки а.к. вже не повинні бути підприємцями, проте можуть бути підприємцями і окремо вести свою незалежну професійну діяльність як а.к. Так, згідно з ст. 1 ЗУ "Про відновлення боржника", арбітражні керуючі є суб'єктами незалежної професійної діяльності. Право на здійснення діяльності арбітражного керуючого надається особі, яка отримала відповідне свідоцтво у порядку та внесена до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України (ч. 3 ст. 4 ЗУ "Про відновлення боржника"). Відповідно до пп. 14.1.226 п. 14.1 ст. 14 ПКУ незалежна професійна діяльність — це участь фізичної особи, арбітражного керуючого, за умови, що така особа не є працівником або фізичною особою — підприємцем та використовує найману працю не більш як чотирьох фізичних осіб. Пунктом 291.3 ст. 291 ПКУ визначено, що обрати спрощену систему оподаткування може юридична особа чи фізична особа — підприємець. Виходячи з викладеного, фізична особа, яка здійснює діяльність арбітражного керуючого, не може бути підприємцем у межах такої діяльності та обрати спрощену систему оподаткування, обліку та звітності. При цьому чинним законодавством не заборонено фізичній особі, яка здійснює незалежну професійну діяльність арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), бути підприємцем та здійснювати іншу підприємницьку діяльність, не заборонену законом [13].

Можна погодитись з думкою практиків, що в сукупності з удосконаленням системи оплати послуг слід відбудовувати та вдосконалювати всі регуляторні системи, притаманні конструкції незалежної професійної діяльності:

- доступ до діяльності (спеціальне навчання і ліцензування діяльності);
- професійний контроль і солідарна відповідальність з боку саморегулюючих організацій;
- матеріальна відповідальність (страхування професійних ризиків);
- жорсткий державний контроль (суд, прокуратура, спеціальний орган з питань банкрутства) [8, с. 7].

ВИСНОВКИ

1. Одним із видів державного регулювання діяльності а.к. є економічне регулювання інституту а.к., під яким розуміється вплив суб'єктів державного регулювання на діяльність а.к. економічними способами впливу (методами), які шляхом створення певних економічних умов забезпечують спонукання а.к. до здійснення своєї діяльності по відновленню платоспроможності боржника або проведення його банкрутства у найефективніший спосіб для реалізації функцій держави у сфері банкрутства.

2. Збільшення грошової винагороди а.к. матиме негативний вплив на ефективність процедури вирішення проблем неплатоспроможності підприємств, оскільки призведе до збільшення коштів, які легально будуть спрямовуватися на обслуговування процесу повернення боргів: сплата грошової винагороди та відшкодуван-

ня витрат а.к. здійснюються за рахунок наявних у боржника коштів, одержаних у результаті господарської діяльності боржника, або коштів, одержаних від продажу майна (майнових прав) боржника. Пропоную в частині 1 пункту 2 статті 115 Закону виключити можливість грошової винагороди а.к. за виконання повноважень розпорядника майна в розмірі середньомісячної заробітної плати керівника боржника, оскільки в даній ситуації необхідна економія для досягнення, перш за все, мети — відновлення платоспроможності боржника, а не тільки задоволення вимог кредиторів та захист майнових прав а.к. Таким чином, пропоную викласти частину 1 пункту 2 статті 115 Закону в редакції: "Грошова винагорода арбітражного керуючого за виконання повноважень розпорядника майна визначається в розмірі двох мінімальних заробітних плат за кожний місяць виконання ним повноважень".

3. Пропоную частини 2 та 3 пункту 3 статті 115 Закону викласти в редакції: "Основна грошова винагорода арбітражного керуючого за виконання повноважень керуючого санацією, ліквідатора визначається у розмірі двох мінімальних заробітних плат за кожний місяць виконання ним повноважень".

Додаткова грошова винагорода арбітражного керуючого за виконання повноважень керуючого санацією визначається в розмірі 10 відсотків від обсягу стягнутих на користь боржника активів (повернення грошових коштів майна, майнових прав), які на день порушення провадження у справі про банкрутство перебували у третіх осіб, а також 1 відсотку від обсягу погашених вимог конкурсних кредиторів. У випадку, коли відсутня додаткова грошова винагорода, дозволяється за рахунок наявних у боржника коштів покривати витрати на страхування відповідальності арбітражного керуючого. У випадку виведення з банкрутства боржника (відновлення платоспроможності) арбітражному керуючому виплачується 5 мінімальних заробітних плат".

У запропонованій порівняно з існуючою в чинному законодавстві системою виплат а.к. зменшується навантаження на виплату основної грошової винагороди (з двох середньомісячних заробітних плат керівника боржника на дві мінімальні заробітні плати за кожний місяць виконання повноважень); збільшується додаткова грошова винагорода (з 5% до 10% від обсягу стягнутих на користь боржника активів), що дозволяє формувати державну політику України щодо інститутів банкрутства та а.к. у соціально орієнтованому економічному напрямку розвитку, направленою на збереження робочих місць, відновлення платоспроможності боржника, а не його банкрутства.

Також доцільно поширити практику оплати конкурсних керуючих в Німеччині на оплату праці українських а.к. щодо диференціювання оплати залежно від обсягу та ступеня складності роботи керуючого.

У перспективі планується дослідження правових форм державного регулювання інституту а.к.

Література:

1. Закон України в новій редакції "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" №4212-VI від 22.12.2011 р. // База даних Вер-

ховної Ради України "Законодавство України" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4212-vi>

2. Наказ Міністерства фінансів України "Про затвердження Порядку обліку платників податків і зборів" від 09.12.2011 №1588 // База даних Верховної Ради України "Законодавство України" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>

3. Лист Вищого господарського суду "Про Закон України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (у редакції Закону України від 22.12.2011 №4212-VI)" від 28.03.2013 №01-06/606/2013 // База даних Верховної Ради України "Законодавство України" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v_606600-13

4. Постанова Національного банку "Про затвердження Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах" від 12.11.2003 №492 // База даних Верховної Ради України "Законодавство України" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>

5. Податковий кодекс України // База даних Верховної Ради України "Законодавство України" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>

6. Лист Національного банку "Роз'яснення щодо порядку відкриття рахунків фізичним особам, які провадять незалежну професійну діяльність" від 22.02.2011 №25-111/418-2794 // База даних Верховної Ради України "Законодавство України" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>

7. Арбитражное управление предприятием: практ. пособие / Таль Г.К., Григорьев В.В., Юн Г.Б., Кравченко В.А., отв. ред. Таль Г.К. — М.: Дело, 2000. — 384 с.

8. Підходи до вибору оптимальної моделі: оплати послуг і відшкодування витрат арбітражного керуючого, організації оцінки майна боржника / О. Пасхавер (керівник), Лідія Верховодова, Катерина Агеєва, Дмитро Згортюк. — Центр комерційного права, Київ, 2011 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.commerciallaw.com.ua

9. Самошост И. Некоторые правовые аспекты оплаты услуг арбитражного управляющего в процессе производства по делу о банкротстве // Бухгалтерия. — 2001. — 12 марта. — № 11. — С. 84.

10. Поляков Борис Моисеевич. Право несостоятельности (банкрутства) в Украине / Институт государства и права им. В.М.Корецкого НАН Украины / В.И.Семчик (науч.ред.), Д.Н.Притыка (науч.ред.). — К.: Концерн "Видавничий Дім "Ін Юре", 2003. — 436 с.

11. Рябцева Я.Г. Правовой статус арбитражного керуючого: дис... канд. юрид. наук: 12.00.04 / Я.Г. Рябцева; Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. — К., 2006. — С. 237.

12. Папе Герхард. Институты несостоятельности: общие проблемы и особенности правового регулирования в Германии. Комментарий к действующему законодательству / Пер. с нем. — М.: Издательство БЕК, 2002. — 272 с. (Серия "Гражданское и экономическое право Германии").

13. Міністерство доходів і зборів України. Єдина база податкових знань [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://minrd.gov.ua/ebpz/#answer-block>
Стаття надійшла до редакції 25.07.2013 р.